

Norsk Vegteknisk Forening
Avd. 73 Øst-Finnmark

35 år

Øst-Finnmark Veioppsynsmannsforening

Tanken om en egen fagforening for oppsynsmennene i Øst-Finnmark hadde lenge vært et samtaleemne, men det ble liksom bare med praten. Edvin Eliassen og hans kollegaer hadde lenge følt behov for en felles plattform å stå på overfor vegkontoret og administrasjonen. Når en snakket om lønns- og arbeidsforhold, virket det som om det hele gikk på «tryne». Dette var en uholdbar situasjon som en ønsket å gjøre noe med.

Senhøstes 1947 var Eliassen i Bodø på et møte som ble arrangert i vegvesenets regi. Der traff han oppsynsmann Kristian Hasselblad fra Telemark som var glødende opptatt av organisasjonstanken og meget aktiv innen Norges Veioppsynsmannsforening. Hasselblad ble for øvrig formann i Norges Veioppsynsmannsforening på landsmøtet i Lillehammer 3 år senere.

Edvin Eliassen hadde imidlertid fått den nødvendige «vitamininnspøyting» til å fortsette arbeidet på sitt lokale plan, og den 19.6.1948 var stiftelsen av Øst-Finnmark Veioppsynsmannsforening et faktum.

Samme år ble foreningen innmeldt i Norges Veioppsynsmannsforening, en landssammenslutning av oppsynsmenn som på dette tidspunkt allerede var 28 år gammel.

År 1948 den 19 juni ble der holdt møte i Kyrke for å stifte reg oppsynsmanns forening.
Som dirigent ble valgt Fridtjof Hansen
På møte var 8 oppsynsmenn.
Som formann ble valgt Edr. Eliassen med 6 stemmer.

Joh. H. Pauli ble valgt som nestleder og kasserer med 6 stemmer.

Som styremedlemmer ble valgt Jakob Karlsen med 5 stemmer og Olaf Berntsen med 5 stemmer.

Fridtjof Hansen ble valgt som revisor med 6 stemmer.

Man besluttet enstemmig å melde foreningen inn i reg oppsynsmennenes landsforening
Aidskontingenten ble enstemmig satt til kr. 5.- pr. år. til den lokale forening
Man besluttet enstemmig å gi foreningen navnet Øst-Finnmark reg oppsynsmannsforening
Enstemmig ble besluttet at styret bestemmer tid og sted for neste møte.
Møtet heret.

Edvin Eliassen. Fridtjof Hansen
Nikolai Kling. Nic. Karlsen. Paul Larsen
Jakob Karlsen. Joh. Pauli. Jakob Karlsen

Det første styret i Øst-Finnmark vegoppsynsmannsforening

fikk på stiftelsesmøtet den 19. juni 1948 følgende sammensetning:

EDVIN ELIASSEN
formann

JOHAN H. ØVERLI
nestformann og kasserer

JAKOB KARLSEN
styremedlem

OLAV BERNTSEN
styremedlem

Det første styre i foreningen i Øst-Finnmark Veioppsynsmannsforening under ledelse av formann Edvind Eliassen gikk etter stiftelsen 19.6.1948 en vanskelig tid i møte. Etter at melding om stiftelsen var gitt til vegkontoret, merket en straks en holdningsendring overfor oppsynsmennene, og i første rekke overfor de 9 som var medlemmer. En kan i dag ikke peke på noen konkret sak der en kan belyse dette, men en vet at det lå noe i lufen. «Trynetillegget» fortsatte imidlertid som før. I de 4 første leveår for foreningen oppnådde man ikke å komme fram til eneste forhandling med vegkontoret. Når en gjorde en henvendelse, passet det aldri, rette vedkommende var aldri til stede. Dette var også forhold som foreninger i andre fylker merket en del av.

Den 12. april 1951 begynner det imidlertid å skje nye ting, da ble Norsk Forbund for Arbeidsledere og Tekniske Funksjonærer stiftet, et forbund under LO, forkortet til N.F.A.T.F. På landsmøtet i NVF som ble holdt i Bodø 4. – 5. juli 1952, for øvrig det første landsmøte der vår forening var representert, dengang ved Edvin Eliassen, orienterte N.F.A.T.F.s formann Fritz W. Hannestad om det nye forbunds omfang og virksomhet. Resultatet av uravstemningen om innmelding av NVF i N.F.A.T.F. er 152 stemmer for, 92 stemmer mot, herav 2 stemmer med forbehold og 2 stemmer forkastet. Styret i NVF anbefalte innmelding godkjent og dette ble gjort gjeldende fra 1.7.1952. Fra denne dato ble også Øst-Finnmark NVF innmeldt i N.F.A.T.F., og vi fikk avdelingsnr. 73.

Nå gikk det bedre med forhandlingene, og alle lønnsforhold ble nå forhandlet direkte med NVF' representanter i N.F.A.T.F. og vegdirektoratet. Selv om en ikke oppnådde den helt store revolusjonen med hensyn til lønnen, så hadde en nå ordnede forhold i forhandlingen.

NVF avd. 73 begynte nå gradvis å vokse, og i 1953 hadde foreningen 12 medlemmer. Foreningen fungerte i de følgende år mest som et forretningsministerium mellom Norges Oppsynsmannsforening og medlemmene, forhandlingene om lønns- og arbeidsforhold ble nå ført direkte med vegdirektoratet. Meldemstallet i foreningen økte nå i takt med vegvesenets engasjement i fylket, men en har aldri klart å organisere samtlige oppsynsmenn, noen har vært tilsluttet andre forbund, og noen har stått helt utenom. Dette er en meget dårlig lagsånd, da det kun er vårt forbund som forhandler for oppsynsmennenes lønns- og arbeidsforhold.

Avd. 73 har i alle år holdt en lav profil, men på begynnelsen av 70-tallet begynte en merkbar økning i aktiviteten, og foreningen ble mere med i utformingen av vår egen arbeidsplass innen fylket.

I jubileumsåret har vår forening mange store saker under behandling, og en senket pensjonsalder er en av hovedsakene.

Foreningen har i jubileumsåret 32 medlemmer.

Formenn gjennom 35 år

At Edvin Eliassen skulle bli Øst-Finnmark vegoppsynsmannsforenings første formann, var en selvfølge. Det kan trygt sies at han var foreningens forkjemper og far.

Vi vil også takke de øvrige som har vært villige til å ta sin «tørn» som formann, og bygd den opp til den livskraftige 35-åringen den er i dag.

EDVIN ELIASSEN
19.6.48 – 30.8.52

FRITJOF LARSEN
30.8.52 – 9.6.57
25.5.60 – 19.7.61

NICOLAI O. KARLSEN
9.6.57 – 22.8.58

JOHANNES MATHISEN
22.8.58 – 28.5.60

JOHN JOHANSEN
17.9.61 – 18.6.66
6.7.68 – 7.7.71

HENRY JOHNSEN
18.6.66 – 6.7.68

OSVALD OLSEN
7.7.71 – 7.7.73

HANS F. ARNESEN
7.7.73 – 6.9.75

HARALD REISÆNEN
6.9.75 – 11.11.77

INGE FRED DERVO
11.11.77 –

Norsk Vegteknisk Forening avd.73 Øst-Finnmark i jubileumsåret 1983

Formann:	Inge Fred Dervo	085-28 081
	1984 Tana	priv. 28 174
Nestformann:	Ole Kr. Olsen	98 035
	9910 Bjørnevatn	priv. 98 456
Kasserer:	Ragnar Antonsen	98 400
	9910 Bjørnevatn	priv. 98 893
Sekretær:	Ove Johansen	27 027
	9845 Tana	priv. 27 533
Styremedlem:	Dag Gjæver Pedersen	
	9980 Berlevåg	

Medlem i ansettelsesrådet: Inge Fred Dervo

Medlem i ANKAN-utvalg: Olaf Nordgård

Revisor: Johan H. Øverli

Foreningen har pr. 1.7.83 32 medlemmer.

Landsmøtet i Bodø 4. – 5. juli 1952

Dette var det første landsmøtet som ble holdt i Nord-Norge og det største antall representanter. Følgende møtte:

Akershus:	Paul Rønning	Hordaland:	Ingen representant
Østfold:	Fritjof Andersen	Sogn og Fjordane:	Olav Hagen
Hedmark:	Paul Bjørnstad	Møre og Romsdal:	O. Huseby
Oppland:	Ottar Ødegård	Sør-Trøndelag:	Jens Kvaal
Vestfold:	Erling Hvidsten	Nord-Trøndelag:	Trygve Ystgård
Telemark:	K. Sauerlia	Nordland:	Konrad Hagen
Buskerud:	G. Prestrud	Troms:	Martin Nilsen
Aust-Agder:	J. A. Johansen	Vest-Finnmark:	Asbjørn Hansen
Vest-Agder:	Torgeir Haugen	Øst-Finnmark:	Edvin Eliassen
Rogaland:	Bjarne Steinskog		

Som gjest møtte formannen i N.F.A.T.F., Fritz W. Hannestad, dessuten møtte Løften fra Nordland.

Formannen ga en oversikt over styrets arbeid siden siste melding til medlemmene. Han ga også referat fra forhandlinger med Vegdirektoratet om forskjellige spørsmål.

Fritz W. Hannestad ga deretter en orientering om N.F.A.T.F.'s omfang og virksomhet. Videre kom han inn på de forhandlinger som var ført mellom ham og formannen i N.V.F. om tilslutning til forbundet. Såfremt landsmøtet fattet vedtak om innmelding, ville han ønske velkommen til positivt samarbeid.

Hasselblad takket Hannestad og ga deretter en redegjørelse for styrets arbeid med saken.

Resultatet av uravstemningen om innmelding av N.V.F. i N.F.A.T.F. er: 152 stemmer for og 92 stemmer imot, herav 2 stemmer med forbehold. 2 stemmer ble forkastet.

Protokollen fra de forhandlinger som er ført mellom N.V.F. og N.F.A.T.F. ble referert. Formannen anbefalte styrets forslag om innmelding godkjent og at innmelding gjøres gjeldende fra 1. juli 1952.

Vegoppsynsmannsassistentenes organisasjonsforhold

I 1954 ble dette spørsmål reist, og det ble åpnet adgang for assistentene til å organisere seg i avdeling 50 (direkte medlemmer). Assistentene hadde konferanse med forbundsledelsen og N.V.F. Det var enighet om å opprette arbeidsutvalg som skulle arbeide med de spørsmål som gjaldt assistentene. Det skulle imidlertid vise seg at denne organisasjonsform ikke var praktisk. Assistentene ble etter hvert ansatt som oppsynsmenn, og det hendte at hele arbeidsutvalget ble borte.

Styret tok spørsmålet opp med N.F.A.T.F., og man kom fram til at eneste løsning var at assistentene ble tatt opp i N.V.F.'s avdelinger. Etter at avdelingene hadde uttalt seg, besluttet landsstyremøtet i N.F.F. i 1959 at assistentene organisertes på denne måten.

Tjenestebil kontra egen bil i tjensten

I etterkrigsårene ble det stadig mer alminnelig at Vegdirektoratet anskaffet varevogner til bruk for oppsynsmennene på deres tjenstereiser. Bilene ble påmalt navnet til vegvesenet i de forskjellige fylker. En følge av dette var at det forekom misforståelser blant publikum. Hvis en oppsynsmann måtte ut i tjensteanliggender på en søndag, ble han straks mistenkt for å bruke bilen i privat øyemed, og det forekom sogar avisskriverier om dette. Forholdene ble etter hvert ubehagelige, og dette med bilhold måtte sees som et velferdsspørsmål.

Saken ble derfor tatt opp i noen driftsutvalg, og under protokollbehandlingen i Hoveddriftsutvalget ble det besluttet å undersøke kostnadsnivået på Statens biler sammenlignet med regulativets satser for bruk av egen bil i tjensten. Det viste seg da at Statens biler ble dyrere enn om oppsynsmennene holdt biler selv.

Etter noen tregheit i gjennomføringen til å begynne med, rettet det hele seg etter hvert til å bli en alminnelig ordning med bruk av egen bil.

Kurs for oppsynsmenn i Finnmark

Som er ledd i gjennomføringen av funksjonsdelingen i vegvesenet i Finnmark fylke, ble det i dagene 20. – 23.9.1961 på vegsjef Bjarne Stavs foranledning arrangert et kurs for fylkets anleggs- og maskinoppsynsmenn.

Kurset som hadde anleggsdriften som hovedemne, ble holdt på Lakselv Gjestgiveri. Foruten de 20 oppsynsmennene som var innkalt, var fylkets stab av ingeniører og teknikere meget godt representert. Dessuten deltok samtlige av driftsutvalgets medlemmer.

Det var vegsjef Stav som sto for åpningen av kurset. Senere i kurset orienterte han om retningslinjer for anleggsdriften.

Følgende «gjeste»-forelesere var i ilden:

Overingeniør Barring Norsk Sprængstoffindustri A/S: Moderne fjellsprenningsteknikk.

Ingeniør Hedman, Sandviken Jenverks Aktiebolag: Hardmetallbor.

Overingeniør Nordal, Vegdirektoratet: Bærelag og drenasje.

Det var en meget stor og aktiv medvirken av vegadministrasjonens egne tjenestemenn, og fra kursplanen vil vi nevne:

Førstesekretær Bjørkli:

Veglovens bestemmelse og andre forskrifter for anleggsdriften. Varsling av vegarbeid.

Avdelingsingeniør Johnsen:

Tunneldrift.

Avdelingsingeniør Lie:

Moderne anleggsdrift.

Overingeniør Willumsen og konstruktør Karlsen:

Vegsentralen og maskindriften.

Oppsynsmann Mathisen:

Oppsynsmennene og anleggsdriften.

Avdelingsingeniør Rognan var overlatt ansvaret for filmframvisningen (og den var omfattende) og lysbilder.

Et lite utsnitt av forsamlingen. Fra høyre har vi oppsynsmennene Egil Foslund, Rolf Sommervik, Christian Alexandersen, Trygve Sagen, Johannes Mathisen og John Johansen.

I kursplanen inngikk for øvrig en ekskursjon til Bandak flyplass hvor Norsk Essenafalt nettopp var i ferd med å fullføre asfalteringen av den 2000 m lange og 35 m brede flystripen. Det asfaltverket som firmaet hadde montert på plassen, var av Europas aller største, ble det fortalt.

Dessuten omfattet kursplanen en demonstrasjon av maskinell arbeidsdrift ved et anlegg på fylkesvegen Lakselv – Karasjok. Det var overing. Willumsen og konstruktør Karlsen som var ansvarlig for opplegget.

Siste kursdag satte overing. Barring fra Norsk Sprængstoffindustri A/S et verdig punktum for kurset ved å avslutte med en vellykket praktisk demonstrasjon i moderne fjellsprenning ved et anlegg på den samme fylkesveg 930. Det var i sannhet kursavslutning med smell i, 120 kg «dundramitt» sørget for det.

Oppsynsmannen som ble prest

Jeg fulgte kallet, sier Sigvald Nilsen, oppsynsmannen som i en alder av 53 år skar over tvert i 1976 og begynte å studere teologi. 4 år senere, sommeren 1980, ble han ordinert til prest i hjembygda Børselv, i en alder av 57 år.

*Sigvald Nilsen
er i dag sogneprest
i Nesseby og Polmak
prestegjeld.*

Egentlig var det en barndomsdrøm som har kommet igjen, jeg har hele tiden hatt et indre kall om at det var prest jeg egentlig burde ha vært, sier Sigvald Nilsen som ble født 4.10.22 i Børselv. Han hadde allerede en lang arbeidsdag bak seg i Staten vegvesen da han i en alder av 53 år sluttet som oppsynsmann og bega seg i veg med teologistudiene.

Han begynte i 1941 i gruslag med trillebår på anlegg i Porsanger-distriktet. I 1942 var han med på bygging av Anarjokka bru i Karasjok. Det er ikke få kubikkmeter fjell han har vært med på å sprengte ut, etter at han først hadde boret med feisel for hånd. Høsten 1944 stakk han til skogs som så mange andre finnmarkinger gjorde.

Etter krigen var det først og fremst bygging av provisoriske bruer som var arbeidsdagen. Så ble det en tid som telegrafarbeider og senere lastebilsjåfør, til han høsten 1949 begynte på Oslo Elementærtekniske skole på anleggslinja. Etter skolegangen ble det oppsynstjeneste, i den første tiden som timelønnet oppsynsmann. I 1959 prøvde han seg som jordbruker, men som han sier «jeg fikk liksom aldri den store interessen.»

Nå gikk turen tilbake til vegvesenet, og nå ble han tilknyttet planavdelingen i Vadsø. Nå ble stikningsarbeide en hovedsak, han har blant annet stukket Nordkappvegen. Vinteren 68/69 ble det igjen skolegang, nå 2. året på Oslo Elementærtekniske. Var i flere år saksbehandler på vegkontoret, og var med på opprettelsen av grunnavdeling. Sigvald reiste rundt i hele fylket i mange år med grunnverv som arbeidsfelt.

Sigvald takker kona

Hadde det ikke vært for kona, sier Sigvald, så hadde det ikke vært mulig å bryte av fra en fast og sikker jobb, og til å studere på heltid. Noen måtte forsørge familien, og det gjorde kona, og ikke minst den oppmuntring og optimisme hun kunne legge fram når det røynt som verst.

Sigvald ble ordinert til prest i 1980 og begynte sin prestetjeneste som residerende kapellan i Målselv. Sommeren 1983 ble han sogneprest i Nesseby i Finnmark.

Oppsynsmannens boforhold

Oppsynsmannen er i dag blitt en bofast person, som tilbringer sin fritid sammen med sin familie nesten hver eneste dag, men slik har det ikke alltid vært.

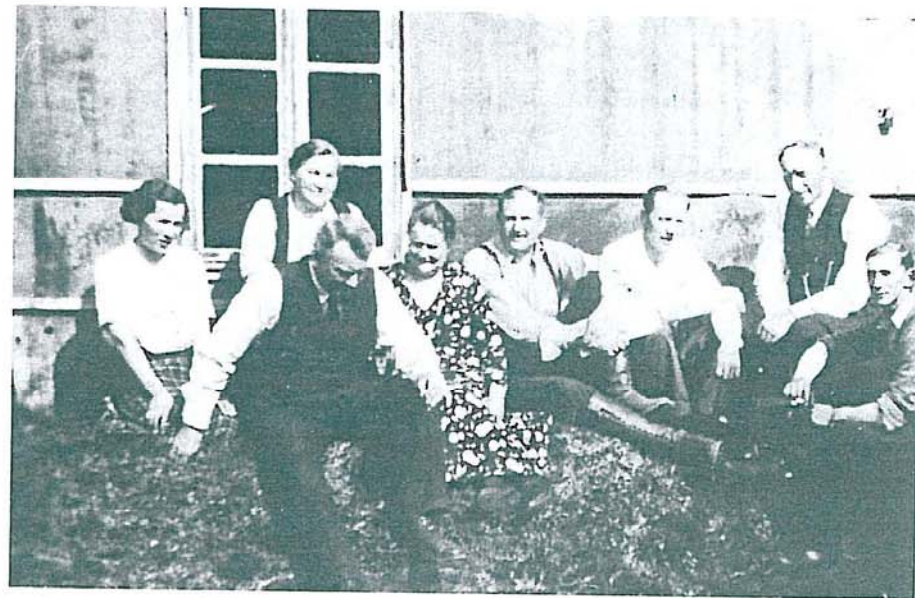
Oppsynsmannen har i alle tider vært pendler, han flyttet fra anlegg til anlegg høst og vår. Ofte hadde han hele sin familie med på flyttingen, men når ungene vokste til og skulle få skolegang, ble familien mer bofast.

Husene som oppsynsmannen bodde i var som oftest brakker, isolasjonen var dårlig og når de i mange tilfeller hadde både 2 og 3 flyttinger bak seg, ble de ikke noe bedre av den grunn.

Senere kom kontainer-brakka, og standarden ble atskillig bedre. Beliggenheten var som oftest midt på veivesentomta med maskiner og utstyr rundt om alle steder, så oppsynsmannen kunne sjelden koble av fra det daglige arbeide, han bodde i det.

Interiør fra krigstiden men blinding for vinduet. Oppsynsmann Birger Bergheim til venstre og ingeniør Birger Dahle.

Vi ser her en søndagsidyll utenfor oppsynsmannsbrakka i Sjursøkk i 1935. Fra venstre: Fru Holt, ing. Norgaard Holst med frue, overingeniør Matzov, Jakob Nordgaard, oppsynsmann Olaf Nordgaard, for øvrig bestefar av vår Olaf Nordgaard, og helt til høyre Helmer Feldt.

Ka syns du . . .

Vi har vel alle en eller annen gang truffet ham, den fremadstrebbende, energiske, allvitende, nyutdannede ingeniøren.

Vår oppsynsmann fikk også besøk av en slik engang. Da de var ute på befaring på vegen, var det ikke måte på hvor mye han hadde å utsette på vegen.

Det var altfor grunne grøfter, det var for bratte skråninger, vegen var altfor smal og . . . Da var det vår mann skynder seg frampå med et spørsmål:

– Men si mæ, sa han, – ka syns du om lengden?

Karl Foslund

Den første
veioppsynsmannen
i Finnmark fylke

Den første gangen tittelen veioppsynsmann ble brukt i Finnmark fylke var i 1906, da kom Karl Foslund fra Bardu i Troms til Porsanger i dengang Kistrand kommune. I 1908 dro han tilbake til Bardu og hentet sin familie og flyttet til Tappeluft i Alta. Han ble senere værende i Finnmark fylke i alle år. De første 10 åra flyttet han fra anlegg til anlegg i hele vest-fylket, men i 1918 ble han mer bofast da han flyttet til Sør-Varanger med stasjon på Sandnes.

Karl Foslund hadde en stor barneflokk og alle fikk en eller annen tilknytning til vegvesenet etter hvert som de vokste opp. To av hans sønner Egil og Johannes ble også oppsynsmenn. Det var for øvrig hans sønn Johannes som overtok som oppsynsmann da han gikk av med pensjon i 1942.

Karl Foslund hadde ingen utdanning, men han var en ekspert med tall, og han var et organisasjonstalant av de sjeldne.

Karl Foslund døde 18.5.1953 82 år gammel.

Oppsynsmannen, hvor kom han fra?

Finnmark har jo i alle tider, også i dag, i større eller mindre grad vært en koloni underlagt Troms fylke. Slik var det også med vegvesenet, men i 1869 ble de mer atskilt, og Finnmark fylke fikk for første gang sitt eget budsjett pålydende kr. 54 000, -. Finnmark hadde da 60 km veg. Selvstendig administrasjon fikk vi først mange år senere.

Vegbyggingen var jo kommet i gang i Troms på et langt tidligere tidspunkt enn her hos oss, og hva var vel mer naturlig når vi skulle ansette den første oppsynsmannen enn at han kom fra Troms, Karl Foslund het han og kom fra Bardu til Porsanger, dengang Kistrand kommune, i 1906.

Oppsynsmenn ble som oftest plukket ut blant formenn, det var som regel flinke, driftige karer og som også var skrive- og regnekyndige. Hadde de «forbindelser» ute i det distriktet der de skulle arbeide, var det av positiv betydning.

Like etter Foslund kom ballsfjordingen Georg Bjørkli, han også til Kistrand, og ble fast ansatt som oppsynsmann i 1913. Noe senere kom også hans to brødre Alfred og Johan og ble oppsynsmenn.

Georg Bjørkli var født 6.11.1889 og begynte i vegvesenet i Finnmark i 1909 som arbeider, og ble ansatt som oppsynsmann 1.7.1913.

Han har hatt hele fylket som arbeidsplass og gikk av ved oppnådd aldersgrense 70 år gammel 30.11.59. Det går mange historier om hans virke som oppsynsmann, og vi kan nevne en fra gjenreisningstiden like etter krigen. Alle bruer var sprengt og nye måtte bygges. Hans assistent Johan Øverli begynte ut på vinteren å prate frampå om at de snart måtte tegne den brua de skulle bygge til sommeren, men da sa Bjørkli nei. «Vi skal bygge brua først og så skal vi tegne den etterpå, for da er vi sikker på at de blir like.»

Ole Opgård fra Tverrelvdalen i Alta var den første finnmarking som ble oppsynsmann i vårt fylke. Han var født 31.7.1876, og begynte ganske ung på vegarbeide, allerede ved århundreskiftet. Ole viste stor praktisk evne og innsikt, slik at han tidlig ble bas på arbeidslagene og ble ansatt

som oppsynsmann ved årsskiftet 1913-14. Han fikk mange store oppgaver med bygging av bruer og veger over store deler av fylket. Han var også den første opsynsmann som bygde veg med maskindrift. Dette skjedde første gang på vegen over Beskades i 1928. Den første maskinen var en Hanomag beltemaskin uten skjær, den drog en slags plog etter seg i kjetting. Ole Opgård gikk av høsten 1938 og døde av hjertesvikt 13.2.1939.

Utover i 20-årene økte antallet oppsynsmenn i fylket, og vi nevner i fleng:

Håkon Kjelling i 1923,
Sigurd Kjæreng i 1925,
Olaf Nordgaard i 1925,
Alfred Bjørkli i 1927.
Alle disse kom fra Troms fylke.

Oppsynsmannsjobben hos oss var i stor utstrekning «familieyrker» i den første tiden. To av sønnene til Karl Foslund, Egil og Johannes, ble oppsynsmenn.

Johan Edvartsen var onkel til de tre brødrene Bjørkli, Georg, Alfred og Johan.

Noe senere, på slutten av 20-åra, kom brødrene Oliver og Paulinius Sætermo, også disse fra Troms, men Finnfjordbotn denne gang.

Vi må helt fram til slutten av 50-åra før halvparten av oppsynsmennene er blitt innfødte finnmarkinger.

Det «nære» forhold

Oppsynsmannes oppgaver har alltid vært mangfoldige, som her under en befaring av vegtraséen på strekningen Berlevåg – Kongsfjord i 1955 der en var nødt til å bruke båt på uframkommelige steder. Vi ser her oppsynsmann Harry Langmo sitte med overingeniør Bjarne Stav, senere vegsjef, på fanget under overfarten fra fiskeskøyta og til land. Dette skulle med all tydelighet vise det «nære» forhold mellom oppsynet og ledelsen.

Bilde fra Godtfred Karlsens samling.

Hengebru med sving

Ja, det er helt sant.

Like etter krigen da en begynte med gjenreisningen av Finnmark var det mangel på det meste. Dette problemet sto også ingeniør Johs. Holt overfor da han skulle tegne ny bru over Eva-fossen i Laksfjord.

Stål til brubjelker og fagverk var det total mangel på, men det fantes wire.

Han gikk så i gang med konstruksjonen av en bru som skulle hvile oppå wirene i motsetning til en vanlig hengebru.

Da terrenget omkring i hovedsak besto av fjell og plassen var liten, måtte det nytenkning til. Det å sprengne bort fjell var et tidkrevende arbeide i de tider. Konstruksjonen med wirene under brua ga nye muligheter, nå kunne kjørebanen over bygges med meget enkelt og lett fagverk og i tillegg kunne det legges inn kurve i vegbanen. Dette medførte igjen at en sparte en masse arbeide med at en kunne la fjellet stå.

Vi ser her den meget enkle konstruksjonen av fagverk som skulle til når det hele kunne hvile på wirene. Konstruktøren Johs. Holt i midten, oppsynsmann Johannes Foslund til høyre utførte arbeide- ne, mannen til venstre er ukjent!

Bildet er fra Godtfred Karlsens samling.

Tanaelven som riksvei

Tanaelva har i alle tider vært en ferdselsåre i trafikken mellom havet og de indre deler av Finnmark. Med et fall på bare 60 meter på 250 km lengde var den meget godt egnet for båttrafikk om sommeren og hestetransport, senere også bil, på isen om vinteren.

Etter som vegene ble utbygd langs elva og trafikken økte, ble det et behov for å kunne krysse elva også på sommerføre. (Om vinteren hadde en jo «isbrua»).

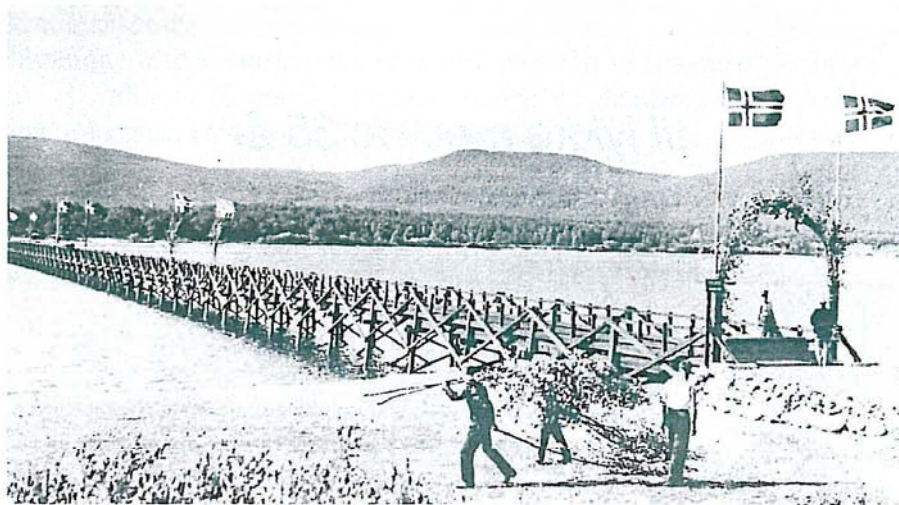

«Rutebilen» på isvegen oppover Tanadalen (lastebil med hus bak og plog framme). Jakob Nordgaard, Tana, sto i mange år for denne trafikken på strekningen Tana – Karasjok, som kom i stand på initiativ av daværende vegsjef Hofseth. – Bildet er tatt av billedbladet «Aktuell»s fotograf Børretzen i 1948.

Den første tiden brukte man en kabelferge, men tidene utviklet seg og kravet til en mer «stabil» forbindelse forsterket seg.

Varanger Bataljon som dengang lå på Nyborgmoen, kom med i bildet, og Pionerkompaniet fikk da i oppgave å bygge en bukkebru over elva i Seida. På grunn av isgangen i elva om våren, måtte brua konstrueres slik at den kunne tas opp om høsten og settes ut igjen på forsommeren når vannstanden var blitt normal.

Etter at Pionerkompaniet hadde bygd brua, var det vegvesenet som overtok den og fikk ansvaret med å flytte den høst og vår.

Bildet av den 200 m lange bukkebrua over Tanaelva i Seida er tatt på åpningsdagen sommeren 1939. Bilde fra Åsmund Wærelius' samling.

Foreningens medlemmer gjennom 35 år

Vi har på de følgende sider villet prøve å gi en mer fyldig oversikt og presentasjon av våre medlemmer gjennom de 35 år enn det et vanlig kartotekkort kan gi.

Det vil nok alltid være noe som kanskje burde vært trukket mer fram, som kanskje er uteglemt, eller ting som vi rett og slett ikke har visst om.

Vi håper iallfall at vi har fått med det vesentligste, og det har jo alltid vært slik at det er noen det er mer å skrive om enn andre.

Medlem nr. 1
NICOLAI KARLSEN

Født 28.6.1897 i Bardu i Troms. Nicolai kom til Sør-Varanger i 1919 og begynte i oktober samme år som vegarbeider på Sandnes. Han ble i Sør-Varanger og virket der i alle år, bortsett fra et par sesonger som han var i vest-fylket, og 1 år på Finnmark Landbruks-skole i Tana tidlig i 20-åra. Etter en lang periode som midlertidig oppsynsmann ble han fast ansatt 1.1.43. Han gikk av ved oppnådd aldersgrense 30.11.65. Nicolai var i sin ungdom en meget sprek kar, og han er visstnok den eneste oppsynsmann som er innehaver av en Kongepokal i kombinert, denne erobret han i 1922. Nicolai Karlsen døde 30.03.1975.

Medlem nr. 2
FRIDTJOF LARSEN

Født 16.04.1904 i Vadsø. Fridtjof hadde ingen utdannelse etter folkeskolen. Han reiste til sjøs og var mange år i utenriksfart, han har også noen sesonger på Ishavet. I 1934 gikk han på land og begynte som vegarbeider, ble formann for et sysselsettingsgjeng i 1937 i Porsanger område. Ble hjelpeoppsynsmann i -44 og midlertidig oppsynsmann 10.1.46. Fast ansatt 1.7.53. Etter å ha flyttet fra anlegg til anlegg i Sør-Varanger ble Fridtjof fast stasjonert i Rustfjelbma i 1955. I forbindelse med funksjonsdelingen flyttet han til Vadsø i juni -61 til vedlikeholdet der han senere ble vegmester. Fridtjof Larsen døde 25.09.1970.

Medlem nr. 3
OLAV BERNTSEN

Født 13.09.1889 Lenvik i Troms. Ingen utdannelse etter folkeskolen. Begynte som anleggsarbeider i Statens Vegvesen i Troms i 1908. Kom til Finnmark i 1920 sammen med et lag av murere som var spesialister på hvelvbruer. Olav ble igjen da de andre reiste hjem, han mente han allerede var blitt finnmarking etter 3 år. I 1933 ble han midlertidig opps.mann, og fast ansatt 1. juni 1941. Olav har hatt hele Finnmark som arbeidssted, de siste årene i Rustefjelbma til han gikk av med pensjon i 1957 etter en 43 år lang arbeidsdag i vegvesenets tjeneste. Olav flyttet til Lenvik i Troms på sine gamle dager i 1960. Olav bor nå på Lenvik Helsen-ter, snart 94 år gammel.

Medlem nr 4
VILHELM KLING

Født 19.11.1889 på Bjarkøy i Troms. Sine barne- og ungdomsår tilbrakte han i Honningsvåg. Fra han var 18 år gikk han 4 år i verkstedlære i Tidaholm i Sverige. Nå vendte han tilbake til Honningsvåg hvor han ble fisker og fiskekjøper i 8 år. I 1921 brøt han over og ble smed i Statens Vegvesen i Lakselv. I 1929 reiste han til Vadsbo i Sverige hvor han skulle drive gårdsbruk, men det ble i stedet 2 år som verksted-arbeider i Stokmarknes. I 1939 gikk turen tilbake til Finnmark til Tangen bru, senere Vadsø der vegvesenet fikk sitt verksted. Han ble etter en tid midlertidig opps.mann og fast ansatt 1.6.1939. Han ble den første maskinkyndige oppsynsmann i Finnmark fylke. Han gikk av etter oppnådd aldersgrense 10.7.57. Vilhelm Kling døde 1.3.1970.

Medlem nr. 5
CHRISTIAN ALEXANDERSEN

Født 16.10.1906, bygutt fra Hammerfest. Han begynte som anleggsarbeider i Statens Vegvesen våren 1935, som steinhugger og murer på bruer og moloer i vestfylket fram til han vinteren 42/43 gikk på Oslo Elementærtekniske skole. Ble hjelpeoppsynsmann våren -46. Han drev i denne tiden med utbedringsarbeider av riksvegene i Porsanger distriktet fram til høsten -49, da han ble overflyttet til Tana-Laksefjord distriktet. 1. oktober -54 ble han fast ansatt som oppsynsmann. Fra vinteren -58 var han på indre riksveg og vegen Skipagurra - Polmak til han høsten -59 flyttet tilbake til Hammerfest og var leder av vedlikehold og anlegg i dette distriktet. Christian døde 9.2.62 mens han var ute på arbeidsoppdrag, 55 år gammel.

Medlem nr. 6
EDVIN ELIASSEN

Født 25.5.1897 i Kåfjord i Alta, oppvokst i Kifjord på Nordkynn. Ingen utdannelse etter folkeskolen. Begynte som arbeider i 1915, arbeidet den første tiden i Laksefjord distriktet og ble formann i 1918. Midlertidig oppsynsmann i 1935 og fast ansatt 1.10.1939. Han flyttet til Skipagurra under krigen og var der med på bygging av den første Tana bru under krigen og den andre etter krigen. Edvin var en tid stasjonert i Sør-Varanger til han midt i 50-åra flyttet til Skaidi der han virket fram til sin død 15.5.62. Han skulle gått av med pensjon 12 dager senere den 25.7.62. Edvin Eliassen var foreningens stifter og foregangsmann og var den første formann fra 19.6.48 til 30.8.52.

Medlem nr. 7
JAKOB KARLSEN

Født 6.8.1895 i Bardu. Jakob måtte tidlig ut i arbeidslivet, allerede som 12-åring drev han hugst i skogen. Senere fiskearbeide på sil-da i Finnsnes, og to sesonger på selfangst til han i 1920 reiste til Bjørnevatn og A/S Sydvaranger. Her ble han til storstreiken i 1926. Jakob begynte nå i vegvesenet og fartet rundt fra anlegg til anlegg, fra Hammerfest til Vardø, til han i 1931 ble stasjonert på Vadsø som høvelkjører. Han ble midlertidig oppsynsmann i 1936 og fast ansatt fra 1. januar 1937. Jakob var arbeidsleder under byggingen av bukkebrua over Tana i 1937. Var på anlegg Ifjord – Tana under krigen, og senere Varangerbotn – Hamningberg i alle år til han gikk av ved oppnådd aldersgrense 31.8.1963. Jakob Karlsen døde 2.9.1981.

Medlem nr. 8
JOHAN H. ØVERLI

Født 16.12.1905 i Tana. Johan begynte sin lange arbeidsdag i vegvesenet som sesongarbeider i 1922. 1924 var det Elvenesbru i Sør-Varanger. I årene 1925 – 36 strekningen Smalfjord – Ifjord, ble formann i 1932. I 36 – 38 bygde han veg forbi Storfossen og Ailestrykene. I perioden 38 – 40 ble det vegbygging i forbindelse med kraftverket i Kongsfjord. Under bygging av Tanabru i 41 – 42 var han lagermann og kontorist. Johan har handelsskole og en rekke tekniske kurser ved NKS. Han ble hjelpeoppsynsmann fra 1943 og fra 45 – 51 var han på vegkontoret om vinteren og på anlegg om sommeren. Midlertidig opps.m. fra 1.1.47, fast ansatt fra 1.7.53 med arbeidsområde Kunes – Tana – Berlevåg. Johan ble ved funksjonsdelingen i -65 vegmester til han gikk av ved oppnådd aldersgrense 1.1.73.

Medlem nr. 9
JOHANNES MATHISEN

Født 7.8.1919 i Oksfjordhamn i Troms. Johannes begynte som vegarbeider i Troms fylke og ble formann i 1940. Under krigen 42/43 ble det skolegang på Oslo Elementærtekniske. Kom sommeren -43 til Kirkenes og ble dreng og visergutt hos oppsynsmann Nicolai Karlsen på Sandnes. I 1947 fikk Johannes sin første selvstendige jobb som oppsynsmann. Ble fast ansatt oppsynsmann 1.7.57 på Sandnes. Så ble det mer skolegang. N.K.I. i Sverige og S.T.I.-kurs i 1958, flyttet til Alta avdelingen 1. juni -61. Vinteren 64 – 65 ble det tilleggsåret for oppsynsmenn på Oslo Elementærtekniske. Fra 1.12.68 ble han ansatt som oppsynsmann på vedlikeholdet, og er i dag vegmester i Alta. Johannes var med og stiftet foreningen i -48 og var formann fra 1958 – 60.

Medlem nr. 10
JOHANNES FOSLUND

Født 21.12.1904 i Bardu i Troms. Han kom til Tappeluft i Alta sammen med sin familie. Hans far Karl Foslund fikk da en jobb som oppsynsmann i Finnmark fylke. Johannes begynte som ung gutt allerede i 1919. Den første tiden i Sør-Varanger, senere fra anlegg til anlegg, på kysten om vinteren og på innlandet om sommeren. Sommeren 1930 ble han mer bofast og arbeidet på Ifjordfjellet i mange år, det ble han også formann i 1933. Johannes ble midlertidig oppsynsmenn i 1942 og fast ansatt 1.11.1946. Han bodde i Ifjord fram til evakueringen og tok fatt på gjenoppbyggingen av vegene i Laksefjord distriktet etter krigen. I 1953 flyttet han til Rustefjellbma, der han virket fram til sin død 27.12.65, 61 år gammel.

Medlem nr. 11
PEDER LARSEN

Født 12.4.1906. Han begynte som sesongarbeider i 1924 og drev som fisker og fiskearbeider imellom sesongene. I 1929 ble det mer fast arbeide da han ble akkordbas, og fra 1941 og under hele krigen var han hjelpeoppsynsmann. Fra 10.12.1946 ble han midlertidig oppsynsmann. Peder hadde ingen utdannelse utenom en dårlig folkeskole, så fast ansatt som oppsynsmann ble han ikke før 1.7.54. I 1960 ble Peder syk og var sykemeldt så å si sammenhengende med og uten lønn helt fram til april 1963 da han ble innvilget invalidepensjon. Peder har i hovedsak hatt sin arbeidsdag på nordsiden av Varangerfjorden på strekningen Vadsø – Persfjord. Han døde 25.5.1964, 58 år gammel.

Medlem nr. 12
TRYGVE SAGEN

Født 17.8.1903, Oksvåg på Nordkynn. Når du vokser opp ved storhavet blir du fisker. Det ble også Trygve, og her var det han først stiftet bekjentskap med motoren. Dette førte til at han reiste til Molde og fikk sin utdannelse ved Brunvoll motorfabrikk. I 1933 kom han tilbake til Finnmark og begynte som smed i Ifjord-området. Flyttet i 1940 til Tana og var med på byggingen av den første Tana bru. Trygve ble formann i 1945 og var i 1945/46 med på oppbyggingen av det provisoriske verksted i Skipagurra som han var leder av helt fram til han gikk av ved oppnådd aldersgrense 1.10.69. Trygve ble oppsynsmann 1.1.53, den andre maskinoppsynsmannen i Finnmark fylke. Han var medlem av vår forening fra 1.9.53. Trygve Sagen døde 1.12.72.

Medlem nr. 13
JOHANNES BARSKI

Født 17.10.17 i Mehamn. Begynte i vegvesenet i 1935 som hjelpearbeider på Nordkynn. Han ble senere formann og smed og reiste rundt på forskjellige anlegg i fylket. Var med på strekningen Bugøyfjord – Neiden, senere Porsanger – Ifjord. Johannes var med på den første brua over Adamsfossen. I 1952 vikarierte han som oppsynsmann i Polmak. Vinteren 52/53 gikk han på Oslo Elementærtekniske skole. I 1945 ble han ansatt som oppsynsmann på Nordkynn der han bygde veg mellom Gamvik – Mehamn og Kjøllefjord inntil han 1.4.64 forlot Finnmark og begynte som oppsynsmann på Senja i Troms, der han fortsatt er i virksomhet på anlegg.

Medlem nr. 14
HARRY LANGMO

Født 28.6.1921 i Gratangen. Harry begynte i vegvesenets tjeneste i Troms i 1940. Han var verkstedarbeider, maskinkjører, kontorhjelper, vegarbeider, stikningsformann og mye mye mer. 1948 – 49 gikk han Stavanger elementærekniske skole og ble oppsynsmannsassistent i Målselv. Under krigen gikk han Vägmasterkurs på Stockholm Tekniska Institut. I 1952 kom han første gang til vegvesenet i Finnmark, og var 2 mnd. i Karasjok. 8.10.1954 ble han ansatt som midlertidig oppsynsmann i Berlevåg, men allerede 31.7.56 sluttet han i vegvesenet. Nå ble det kraftforsyning i NVE, først 9 år på Insetutbyggingen i Bardu, så 5 år i Mo i Rana, 4 år på Sjømen til han i 1974 flyttet til Sand i Ryfylke til Ulla-Førre anleggene, der han fortsatt er oppsynsmann i dag.

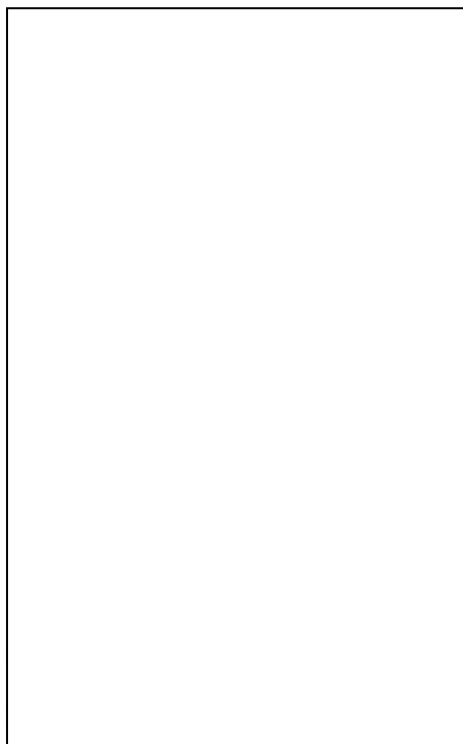

Medlem nr. 15
HENRY JOHNSEN

Født 25.7.25 i Børselv. Henry har hatt sin arbeidsdag i vegvesenet fra 15.1.41 som anleggs- og vedlikeholdsarbeider i Porsanger-distriktet bare avbrutt av militærtjeneste i 44/45 helt fram til vinteren 52/53 da han gikk på Oslo Elementærtekniske skole. Nå drev han med stikningsarbeider fram til 21.4.55 da han ble midlertidig oppsynsmann, hvor han i om lag 1 år ble direkte tilknyttet vegkontoret, med vegundersøkelser og kontorbehandling av vegplaner som arbeidsfelt. I mai -56 overtok han som oppsynsmann på hovedanlegget Berlevåg – Kongsfjord. Ble fast ansatt som opps.m. fra 1.7.58 Etter funksjonsdelingen i 1965 ble han overført til RV2 Midt-Finnmark hvor han fra 1.9.65 var daglig leder av vedlikeholdsavdelingen og vegmester helt fram til han døde 2.3.80.

Medlem nr. 16
ROLF SOMMERVIK

Medlem nr. 17
JOHN JOHANSEN

Født 3.12.21 i Laksefjord. Begynte i Vegvesenet 14. juli 1941 kl. 7.00 med å måkke sand i en kasse under Adamsfjord bru. Under hele krigen drev han på Børselvjellet. Våren -46 begynte han som formann på Nordkynn, senere strekningen Porsanger – Tana. I 1952 overtok John ledelsen i Laksefjord distriktet og fungerte som oppsynsmannsassistent. Vinteren 56/57 gikk John på Oslo Elementærtekniske skole, anleggslinja. Ble ansatt som oppsynsmann i 1958 og fungerte i Tana, vestre del, fra funksjonsdelingen i vegvesenet i 1961, overtok så anleggsavdelingen i Tana – Laksefjord. Høsten 1965 flyttet han til Sandnes på vedlikeholdet der han ble vegmester i distrikt RV6 og er det fortsatt.

John har vært formann i vår forening i tilsammen 8 år.

Medlem nr. 18
JOHANNES BLIX

Født 25.7.18 i Bjørnevatn. Like etter krigen, høsten 1945, begynte Johannes som sjåfør i vegvesenet i Sør-Varanger, brøytetjeneste om vinteren og grusing om sommeren under ledelse av oppsynsmann Fritjof Larsen, senere også Johs. Mathisen. I 1952 begynte Johannes som mekaniker og maskinfører på Sandnes, til han i -56 reiste til Oslo for å gå på elementærtekniske. Ved årsskiftet 57/58 ble han ansatt som maskinoppsynsmann, område Nyelv øvre Pasvik. I -62 flyttet han til Lakselv, overtok som maskinoppsynsmann i Porsanger-distriktet, og der levde han med jobben i 20 år, til han gikk av ved oppnådd aldersgrense i juli 1983.

Johannes Blix har vært med i oppsynsmannsforeningen fra januar 1959 og har vært med i styret som kasserer i veldig mange år.

Medlem nr 19
HARALD REISÆNEN

Født 8.12.31 i Vestre Jakobselv. Harald har gått på yrkesskole, teknisk aftenskole og mekanisk kurs i forsvaret. Han har en rekke korrespondanskurser for tekniske ledere av bilverksteder. Han begynte i vegvesenet i 1953 som mekaniker på verkstedet i Vadsø, ble formann i 1955. Den 1.1.60 ble han maskinoppsynsmann med verksted og utedrift som arbeidsfelt, anleggene var på strekningen Smellror - Kjøllefjord. I 1962 ble området utvidet til også å omfatte Sør-Varanger. Harald har i flere korte perioder vært verksmester på Skipagurra. Han flyttet over fra maskin til vedlikeholdet med stasjon i Vadsø våren '79, der han har lagt ned et stort arbeide med opprustningen av utestasjonene. Harald har vært formann i foreningen fra 6.9.75 til 11.11.77.

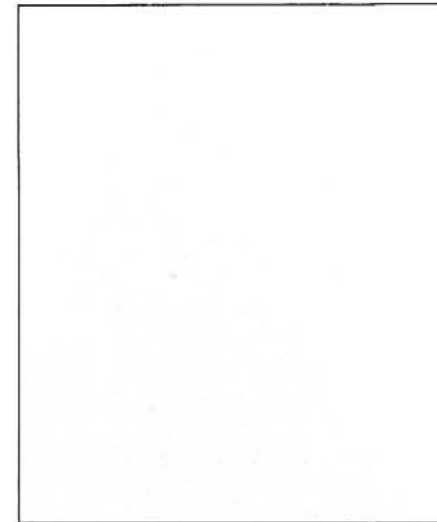
Medlem nr. 20
GUSTAV GRAN NILSEN

Født 20.7.1919 i Berlevåg. Han vokste opp i et fiskevær, og fiskebruket til Edv. Fjærtøft ble hans arbeidsplass fra tidlig ungdom og helt fram til evakueringen i 1944. Under gjenreisningen av Finnmark ble han fra høsten 1945 bygningsarbeider i mange år, helt fram til 1955 da han tok bygg- og anleggslinja ved Oslo Elementærtekniske skole. Gustav reiste så hjem og ble byggeleder. Sommeren 1957 ble han ansatt i Statens vegvesen som timelønnet assistent på Kongsfjord - Berlevåg-anlegget, og fra 1959 selvstendig på Nordkynn. Gustav ble midlertidig oppsynsmann fra 1.4.62 og fast ansatt 1.1.66. Han arbeidet den siste tiden mest med bygg og anlegg i Varanger-området fram til sin død 29.7.1970, 51 år gammel.

Medlem nr. 22
OSVALD OLSEN

Født 6.12.1927 i Laksefjord. I 1943 var Osvald med i vegvesenet for første gang, den gang engasjert med snømåking. 1946 begynte han i vegvesenet med utbedringsarbeider etter krigen. I 1954 gikk han over som maskinfører på bulldozer, først på Kongsfjordfjellet, senere hele fylket. Osvald var med på gjennomslaget til Båtsfjord i 1961. 1963-64 ble det Oslo elementærtekniske. Nordkynhalvøya ble hans første arbeidssted som oppsynsmann. 1968-69 ble det igjen skolegang, nå 2. året på elementærteknikerens. 1969-70 arbeidet han på strekningen Båtsfjord - Berlevåg. Senere Tana - Varangerområdet. De siste 10 årene på sørsida av Varangerfjorden. Osvald har vært medlem av vår forening fra 1.5.65 og formann fra 7.7.71 - 7.7.73.

Medlem nr. 23
WILLY O. JOHANSEN

Født 12.5.38. Alta-gutt. Begynte i sin ungdom som maskinfører i Alta kommune. Etter endt militærtjeneste startet han opp med egne anleggsmaskiner til han i februar 1962 gikk over til Statens vegvesen som maskinfører. Vinteren 1963-64 gikk Willy på Oslo Elementærtekniske, anleggslinja. Han ble ansatt som oppsynsmannsassistent på vegsentreren i Lakselv i 1965. Vikarierte 1 år på maskinsentralen Skipagurra for Trygve Sagen. Willy sluttet i vegvesenet juni 1970. I 1 1/2 år var Willy servicemann hos Pay & Brinck Alta. I 1972 startet han sitt eget firma Maskin og Truckservice i Alta. I 1978 utvidet han firmaet til også å omfatte salg av anleggsmaskiner fra Cace og fra januar 1983 også Poclain gravere. Medlem av foreningen fra 65 - 70.

Medlem nr. 25
KARSTEIN KRISTIANSEN

Medlem nr. 26
JOHAN HENRIKSEN

Født 6.3.37, oppvokst i Langfjorden Alta. Drev en tid privat maskindrift, var i FN-styrkene i Gaza, og noen år på kraftutbygging i Kvenangen. Så ble det 2 år på Alta tekniske skole. Sommeren -66 ansatt som opps.ass. i vegvesenet på anlegg, første tiden med vegstikking Kautokeino – Galanito og Miron. Flyttet til Kirkenes, jobbet med utvideles av Pasvik-vegen til Hestefoss, senere vegen i Grense-Jakobselv. Flyttet så til Indre riksveg Lavajok område. Han sluttet i vegvesenet sommeren 1970. Nå ble det 2 år i Ingeniørfirma Kåre Bakke, Oslo. Karstein flyttet så til Arendal hvor han drev kafé i 6 år. De siste 6 år har han drevet som selvstendig næringsdrivende med bygg, mur og betong som arbeidsfelt. Medlem av vår forening fra 1.3.68 til 1.8.70.

Medlem nr. 27
ERIK SALAMONSEN

Født 9.10.1916 i Børselv. Etter at han var ferdig med den obligatoriske skolen, arbeidet han hjemme på gården sammen med sin far. I 1938 fikk han jobb som sesongarbeider på Smørfjord – Kokelv-anlegget. Erik flyttet i 1939 til Børselvfjellet og ble formann i 1941 i Lakselv. Han jobbet som sesongarbeider under hele krigen og fikk fast arbeide først i 1948. I 1959 ble han oppsynsmannsassistent i Porsanger område. Vikar som oppsynsmann fra 1965 og fast ansatt i 1969. Fra 1970 til han gikk av ved oppnådd aldersgrenen i 1981 var han på anlegget Skoganvarre – Karasjok.

Medlem nr. 28
PER MORTEN FINSTAD

Medlem nr. 29
OVE KJ. ERIKSEN

Medlem nr. 30
HANS FREDRIK ARNESEN

Født 28.2.1913 i Lakselv. Begynte i Statens Vegvesen i 1930, de første årene som sesongarbeider, senere fast. Ble formann i 1946. Han arbeidet på Garnisonen i Porsanger fra -49, men kom tilbake til vegvesenet i -51. Vinteren 59/60 gikk han på Oslo Elementærtekniske skole. Ove ble nå opps.mannsass. i -61 og midlertidig opps.mann fra 1.6.63, fast ansatt oppsynsmann fra 1.1.66. I nov. -68 flyttet han til Hedmark fylke og var oppsynsmann i Hamar-området til hjemlengselen ble for stor og han flyttet tilbake til Finnmark, nå som vegmester i RV5 i Vadsø fra 1.2.71. I nov. samme år flyttet han enda en gang, nå tilbake til Lakselv som oppsynsmann på Vedlikeholdet. Ove Eriksen gikk av med pensjon 31.5.78 og døde kort tid etter den 25.8.78.

Medlem nr. 31
ANDERS MOSESEN

Født 23.4.35, fra Hammersnes i Nesseby. Drev som fisker i sin pure ungdom. Sin første jobb i vegvesenet i 1952, da med trillebåre i Ridoveg mot Kongsfjordfjellet. Gikk jern og metall på Vardø Yr-kesskole i 1948, jobbet så en tid på Hansens mekaniske verksted i Vadsø. Så på Båtsfjord slipp og Reidar Mathisens mek., Vadsø. Begynte igjen i vegvesenet i 1966 som timelønnet assistent. Vinteren 67/68 Oslo Elementærtekniske, ansatt som oppsynsmannsassistent høsten 1968 på anlegg Vadsø - Vardø. 1969 assistent på vedlikeholdet. 73/74 opps.mann anlegg Vadsø - Vardø. 1.1.75 ansatt som opps.mann i fast stilling, nå på anlegg Gandvik. Januar -77 flyttet til anlegg Gednje Nov. -78 tilbake til vedlikeholdet RV5 hvor han er nå. Medlem fra 1.7.71.

Medlem nr. 32
JOHN NILS KARLSEN

Født 29.5.1915 i Lebesby. Etter mange år som fisker, løsarbeider og sauegjeter. begynte John som hjelpearbeider i vegvesenet i 1931. Hans første jobb var å tjærebre trillebåre i Ifjord. I 1933 gikk han 6. mnd. på sløyden på Finnmark Landbruksskole i Tana. Kom tilbake i -34 og var med på stikningsarbeider og ellers forefallende så å si sammenhengende helt til han gikk over til Voss Skiferbrudd i Friarfjord i 1936. Vinteren 64-65 gikk han på Oslo Elementærtekniske og kom til vegvesenet i 1965 som oppsynsmannsass. på anlegg i Lebesby-distriktet. 1.7.71 ble han ansatt som oppsynsmann på samme anlegg. John Nilsen gikk av med pensjon den dagen han fylte 67 år, 29.5.82.

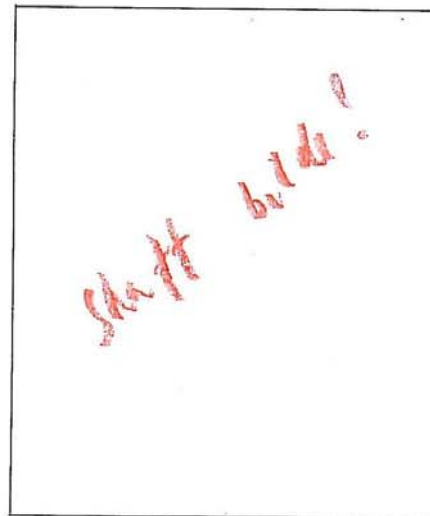
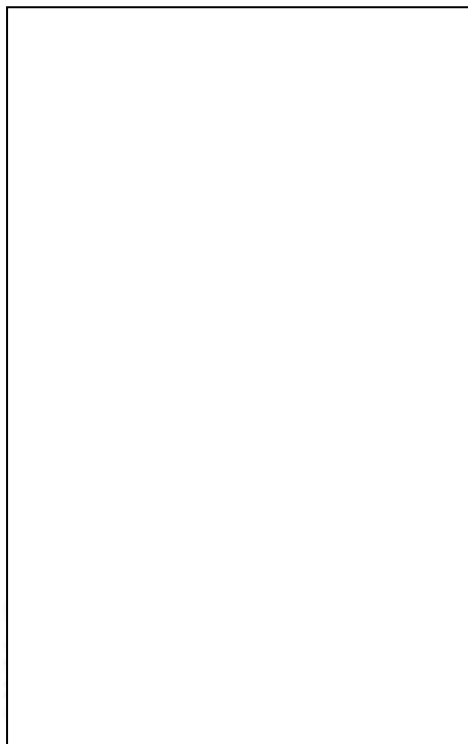

Medlem nr. 33
KARL B. JOHANNESSEN

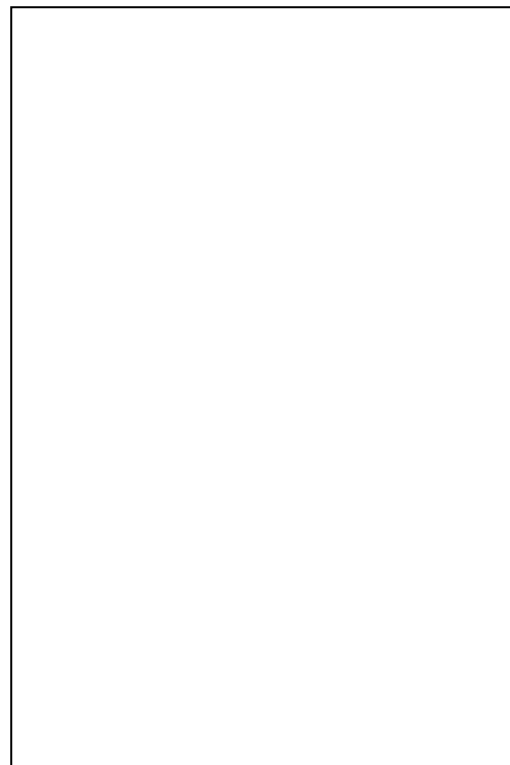
Født 21.6.24 og oppvokst i Ulsvåg i Langfjorden. Karl begynte for første gang som 17-åring i vegvesenet på snømåking vinteren 41/42. Begynte fast dagen etter at han hadde fylt 18 år og drev med vedlikeholdsarbeide på vegen fram til evakueringen. I mai 1946 begynte han på verkstedet i Talvik, hvor han var mekaniker og service mann. I 1960 ble han formann på samme verksted. I en 3 års periode fra -68 gikk Karl på en rekke kurser på Teknologen i Alta og avla eksamen for autorisasjon i 1970. 1.2.71 ble han ansatt som maskinopps.mann i Finnmark fylke. Var mask.opps.mann ved vegsentralen i Skipagurra fra mai -71 til mai -73 da han flyttet til vegsentralen i Skaidi hvor han er fortsatt. Var medlem av vår forening fra 1.1.71 til han 1.4.74 flyttet over til avdeling 71.

Medlem nr. 34
IVAR SKJÆRVOLD

Medlem nr. 35
AKSEL SIMENSEN

Medlem nr. 36
OLAF NORDGAARD

Født 19.9.37 i Tana. Det ble real-skole i Tana, yrkesskole i militæret og handelskole i Kirkenes. Den første kontakt med vegvesenet hadde Olaf som 14-åring, da han som «harpegutt» på knuseverk i Boftsa i 1952 og «flisgutt» mellom Vaggetem og finskegrensen i -55. Fra 1958 til -64 var han lastebilsjåfør. Vinteren 64/65 gikk han på Oslo Elementærtekniske skole. I perioden 65-73 drev Olaf for seg selv med maskiner og lastebiler. Våren -73 ble han ansatt som opps.m.assistent på vedlikeholdet RV4. Vinteren 75/76 ble det skolegang igjen, nå 2. året på Oslo Elementærtekniske. 1.9.79 ble han ansatt som opps.mann på anlegg, først Hopseide, så Hammernesbru og Gandvik. I sept. -80 flyttet han tilbake til vedlikeholdet, med stasjon i Rustefjellbma, hvor han er fortsatt.

Medlem nr. 37
SVERRE SANDSTRAND

Medlem nr. 38
ALBERT ANDERSEN

Født 29.3.28. Ballsfjordingen som har levd et langt liv i vegvesenets tjeneste. Var med fra begynnelsen på Repparfjord bru i 1947. Kom så til Sørøya i 1949 og var med på anleggsarbeid helt til han i 59/60 gikk på Oslo Elementærtekniske skole. Ble ansatt som oppsynsmann 1. april 1962, og fortsatte på samme anlegg til 1965. 1965/66 ble det tilleggsåret på elementærteknikeren i Oslo. Så 1 år på planavdelingen i Vadsø. Fra 67-72 på anlegg i Laksefjord-distriktet, så ble det 1 år på anleggsavd. Tromsdalen til han i -73 ble vegmester på RV4 med stasjon i Rustefjellbma. Fra 1. juli 1980 vegmester på Finnsnes. Nå er ringen sluttet for Sverre, med at han høsten -82 vendte tilbake til Ballsfjorden, nå som vegmester med stasjon i Nordkjosbotn.

Født 5.10.1915, Ifjord i Lebesby. I sin ungdom drev Albert med rypefangst og ørretfiske om vinteren og arbeidet i fiskeværerne om våren og sommeren. Fra 1935 og utover var han på sesongarbeide i vegvesenet. Sommeren -38 hugde han stein og murte kai i Trollbukta i Ifjord. Albert flyttet til Tana i 1942 og fortsatte som sesongarbeider til han ble fast ansatt i 1954, nå på heltid, hovedsakelig engasjert med brubygging og snekkerarbeider i Tanadalen og Laksefjord. Vinteren 62/63 tok han Elementærteknisk skole i Oslo, og ble hjelpesyning i ca. 1 år til han i -64 ble ansatt som oppsynsmann på anlegg hovedsakelig Indre riksveg Tana - Karasjok. Flyttet over til vedlikeholdet i Rustefjellbma i 1972, der han ble til han gikk av med pensjon.

Medlem nr. 39
INGVALD MATHISEN

Født 4.3.34 i Nesseby kommune. Ingvald begynte i Statens Vegvesen i 1954 og var maskinfører rundt om i hele østfylket i tilsammen 18 år. I 1972 brøt han over og reiste til Oslo på Elementærteknisk skole. 5.6.73 ble han midlertidig opps.ass. og fast ansatt fra 1.4.76. Det meste av tiden var han tilknyttet vedlikeholdet i Vadsø, men 1.10.78 ble han ansatt som oppsynsmann på anlegg. 1.7.80 flyttet han over til vedlikeholdet igjen, nå som vegmester i RV4 med kontor i Rustefjellbma. Her virket han ganske nøyaktig 1 år til han plutselig ble syk og døde 19.7.81 under en tjenestereise. Ingvald var foreningens kasserer i mange år fram til sin død.

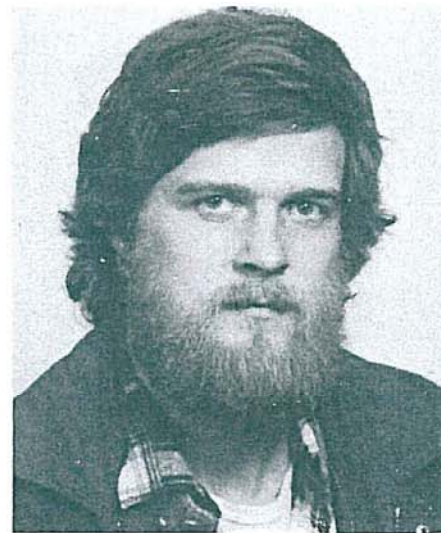
Medlem nr. 40
PER KLING MATHISEN

Medlem nr. 41
EDMUND A. SKOG

Medlem nr. 42
INGE FRED DERVO

Medlem nr. 43
IOSTEIN VIKAUENE

Medlem nr. 44
REIDAR DERVOLA

Medlem nr. 45
DAG GJÆVER PEDERSEN

Medlem nr. 46
SVEIN T. NILSEN

Medlem nr. 47
ASBJØRN PEDERSEN

Medlem nr. 48
NILS A. SKUM

Medlem nr. 49
KURT KARLSEN

Medlem nr. 50
OLE KR. OLSEN

Medlem nr. 51
MARGIT VIGEN

Medlem nr. 52
PER SMELROR

Medlem nr. 53
SIGMUND LEER

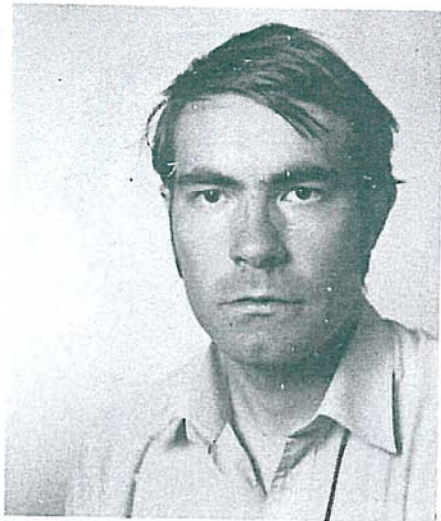
Medlem nr. 54
RAGNAR ANTONSEN

Medlem nr. 55
NILS OTTAR PERSEN

Medlem nr. 56
ASBJØRN BERNHARDSEN

Medlem nr. 57
JOHN MARTIN ARONSEN

Medlem nr. 58
OVE JOHANSEN

Medlem nr. 59
GUDMUND SIVERTSEN

Medlem nr. 60
EDGAR BANG

Medlem nr. 61
ÅGE PAULSEN

Medlem nr. 62
ISAK HENRIKSEN